

TRUMP

TRUMP365: MAGYAR-AMERIKAI ARANYKOR

TRUMP ELNÖK VISSZATÉRÉSÉNEK ELSŐ ÉVE MAGYAR SZEMMEL

ALAPJOGOKÉRT
KÖZPONT

TRUMP365: MAGYAR-AMERIKAI ARANYKOR

TRUMP ELNÖK VISSZATÉRÉSÉNEK ELSŐ ÉVE MAGYAR SZEMMEL

Forrás: Saul Loeb / AFP - Getty Images

Egy éve, 2025. január 20-án tette le második elnöki esküjét Donald Trump, amivel nem csak a világ lépett új időszámításba, de a magyar-amerikai kapcsolatrendszer is új aranykorba, melynek alapja, hogy az amerikai elnök és a magyar miniszterelnök között alapvető elvi és világdinamika-értelmezési kérdésekben összhang van. Az Alapjogokért Központ a második elnöki ciklus első évéről készített elemzése öt szempontból mutatja meg, hogy Trump és Orbán Viktor szövetsége történelmi súlyú stratégiai előnyt nyújt hazánknak – s melynek legértékesebb kifutása, hogy Magyarország a vesztes 20. után a 21. század második negyedszázadában a győztesek oldalára kerülhet.

- **Új világ, új szabályokkal:** Trump újbóli színrelépése a világrendszerváltás folyamatát, egyben a liberális nemzetközi rend dominanciájának végét is jelzi. Az amerikai és a magyar vezetés közötti összhang viszont óriási lehetőséget ad a magyar nagystratégia érvényesítésére, mivel a világ vezető hatalma minimum nem ellenérdekelt (de inkább érdekelt) Magyarország sikerében.
- **A szuverenitás és a nemzetek korszaka:** nem csak a liberális világrend hanyatlik, de egy új szuverenista-nacionalista tengely emelkedik fel Trump vezetésével – melynek kapcsán viszont a magyar jobboldal már „Trump volt Trump előtt”. A ’45 után kialakult globális intézményrendszer hegemoniájának – melynek Magyarország vesztese volt – fokozatos megszűnése és egy új megerősödése olyan lehetőséget tartogat Magyarország számára, mint például a most felálló Béketanácsban való alapító tagság. Ez olyan, mintha 80 évvel ezelőtt ott lehattunk volna az ENSZ Biztonsági Tanácsának megalakulásakor.

- **Béke – akár az erő árán is:** Magyarország számára nemzetstratégiai és kereskedelmi szempontból is kulcsfontosságú, hogy globálisan – de legfőképpen a régiókban – béke legyen. Brüsszellel szemben az új amerikai vezetés érti, hogy véget kell vetni az elhúzódó véres háborúknak, ehhez pedig hazánk a legfőbb partnere Európában. Ha a brüsszeli háborús meneteléssel szemben Trump békefolyamata ér előbb célba, Magyarország annak stratégiai nyertese lesz.
- **Civilizációvédelem:** elődjével és a brüsszeli vezetéssel szemben Washington látja, hogy a nyugat s benne Európa alapvető problémája nem gazdasági vagy politikai, hanem civilizációs-kulturális természetű. Míg Trump erre határozott választ adott az USA-ban, a világtól egyébként egyre inkább elszigetelődő európai fősodor továbbra is a migrációban, a multikultiban és a gyerekek „genderérzékenyítésében” látja a kontinens jövőjét. Az eurokrata elit azért avatkozik be egyre nyíltabban a magyar választási kampányba, hogy olyan erőket juttasson hatalomba, mely kijelentkezne az amerikai-magyar kapcsolatépítés szuverenista logikájából, de hivatalosan is bejelentkezne az a nyitott határokra, az „etnikai sokszínűsége”, az „LMBTQAPI+” ideológiára és a háborús készülődésre alapozó globalista uniós fősodorba.
- **Kenyeret és gazdasági együttműködést:** a magyar-amerikai kapcsolatok épülésének Trump „második első” 365 napja alapján komoly gazdasági és kereskedelmi hozadéka is van. Tárgyalás folyik egy amerikai pénzügyi védőpajzsról, magyar vállalatok építenek partnerséget a tengerentúlon, a protekcionizmus dacára amerikai nagyberuházások érkeznek hazánkba, kooperáció valósul meg energetikai és tudományos területeken. Valamint nem utolsósorban Magyarország mentességet kapott az orosz energiacégekre kivetett amerikai szankciók alól, melyek közvetett eredménye a NIS szerb olajvállalat magyar kézbe kerülése, de közvetlen eredménye, hogy déli szomszédunkkal szemben idehaza nem léptek fel ellátási zavarok, nem emelkedtek a rezszi- és benzinárak: tehát olcsóbb maradt a kenyér.

VEZETŐI ÖSSZEFOGLALÓ

Donald Trump visszatérésének első éve olyan döntéseket és folyamatokat indított el, amelyek nem csupán az Egyesült Államok belpolitikáját, hanem **az európai és globális erőviszonyokat is átrajzolják. Mindez természetesen Magyarország mozgásterét is közvetlenül érinti. Hazai szemmel a legfontosabb fejlemény a Trump–Orbán korszak intézményesülése.** A november 7-i washingtoni találkozóra a magyar–amerikai kapcsolat lezárt egy konfliktusokkal terhelt időszakot, és új stratégiai alapokra került. A személyes politikai bizalom védelmi, energetikai, pénzügyi és kereskedelmi együttműködésben testesül meg, amely **bővíti hazánk szuverenitását és regionális súlyát.** Ugyanakkor **fel kell készülni a brüsszeli ellenreakciókra.** A szoros transzatlanti együttműködés növelheti a Magyarországgal szembeni politikai nyomásgyakorlást.

A Trump-éra prioritásai jórészt belpolitikai fókuszúak, de hatásuk világszerte – így Magyarországon is – érezhető. Az Alapjogokért Központ öt – **magyar szempontból kiemelkedő jelentőségű** – elnöki lépést vizsgált meg:

1. **Trump–Orbán korszak, stratégiai partnerség:** a kétoldalú viszony új szakaszba lépett: a védelmi együttműködés mélyül, az energiabiztonság diverzifikációja erősíti a geopolitikai autonómiát, a pénzügyi és kereskedelmi kapcsolatok pedig történelmi csúcson vannak. Donald Trump határozottan kiállt hazánk mellett, ami egyszerre értelmezhető diplomáciai, politikai és pénzügyi védőpajzsként. Mindez kézzelfogható szuverenitási többletet hoz, ugyanakkor Magyarország ezáltal könnyen a brüsszeli hatalmi gépezet célkeresztjében találhatja magát.
2. **Békefolyamat:** Washington az ukrajnai proxyháború lezárását és saját tehermentesítését célozza, ami összhangban áll a magyar érdekekkel. A béke esélyének növekedésével azonban nő az eskaláció veszélye is, különösen az európai „hajlandók koalíciója” részéről. A rendezés potenciális metszéspontja – Ukrajna uniós tagsága – hazánk számára elfogadhatatlan, mert az európai projekt és a magyar tagság előnyeinek felszámolásával fenyeget.
3. **Washington vs. Brüsszel, világnézeti szakítás:** az amerikai stratégiai gondolkodás a brüsszeli liberális technokráciát ideológiai és belpolitikai kockázatként kezeli. Ez erősíti Magyarország alkupozícióját, de egyben előrevetíti a brüsszeli politikai és jogi nyomásgyakorlás fokozódását, beleértve a belpolitikai beavatkozási kísérletek kockázatát is.
4. **Határvédelem, a végrehajtás kora:** Trump migrációs fordulata a szuverén állam végrehajtó képességére épít, és nemzetközi legitimitációt ad az igen hasonló magyar modellnek. A jogi keretek közötti szigorú fellépés azt üzeni Európának, hogy az illegális migráció megállítható, ha a politikai akarat intézményi következetességgel párosul.
5. **A „woke” visszaszorítása és az ideológiai nyomás áthelyeződése:** a posztmodern liberális propaganda leépítése és a külföldi ideológiaexport csatornáinak felszámolása csökkenti a Magyarországgal szembeni amerikai forrású nyomásgyakorlást. Ugyanakkor a progresszív hálózatok súlypontja Brüsszelbe tolódik, ami tovább erősíti a kormány elleni uniós támadások intenzitását.

Trump első éve új helyzetet teremtett: Magyarország számára egyszerre nyílnak stratégiai lehetőségek a szuverenitás erősítésére és nőnek a kockázatok az uniós ellenreakciók miatt. Hazánk akkor jár el helyesen, ha a változó világrendben **a nemzeti érdek mentén, tudatosan bővíti mozgásterét, felkészül a Brüsszel felől érkező nyomás kivédésére és megmarad azon a magyar úton, mely egyértelműen sikeresnek bizonyult** hazánk fizikai és gazdasági biztonságának megőrzésében.

Egy radikális irányváltás – mely akkor köszönhet be, ha a Brüsszel által támogatott erő kerül hatalomra az áprilisi választások után – veszélyes és indokolatlan kísérletezéssel érne fel. Az elmúlt fél évezredben egyedülálló módon **hazánk ezúttal két lábbal áll a történelem győztes oldalán. Végzetes hiba lenne ezt az esélyt elherdálni, amerikai mondással élve: „kiragadni a vereséget a győzelem karmaiból”.**

A TOP 5 LEGFONTOSABB ELNÖKI LÉPÉS MAGYAR SZEMMEL

I. A TRUMP–ORBÁN KORSZAK – ERŐ, STABILITÁS, EGYÜTTMŰKÖDÉS

Forrás: Evan Vucci / AP

Az Egyesült Államok és Magyarország kapcsolata új stratégiai szakaszba lépett. A november 7-i washingtoni találkozó Donald Trump és Orbán Viktor között nem pusztán diplomáciai esemény volt, hanem egyértelmű politikai üzenet is. A találkozó azt jelezte, hogy Magyarország kiemelt partnerként jelenik meg az amerikai vezetés szemében, és lezár egy olyan időszakot, amelyben a kétoldalú viszonyt feszültségek és bizalmatlanság jellemezte. Az elnök határozottan kiállt hazánk mellett, ami diplomáciai, politikai és pénzügyi értelemben is védőernyőt jelent.

A Trump-kormányzat alatt a magyar-amerikai kapcsolatok aranykoráról beszélhetünk. A felek között megszűnt a világnézeti különbség, és a kapcsolatokat pragmatikus együttműködés váltotta fel. Magyarország nem problémaként, hanem önálló érdekekkel, biztonsági szempontokkal és politikai prioritásokkal rendelkező partnerként jelenik meg.

A magyar–amerikai szövetség jelentősége messze túlmutat a bilaterális viszonyon. A világpolitika látványos átalakuláson megy keresztül, és amit korábban liberális világrendként ismertünk, már nem létezik. Az átmeneti korszak instabilitása különösen azokat az országokat érinti érzékenyen, amelyek nem rendelkeznek önálló globális befolyással. Magyarország ezeknek a folyamatoknak elszenvedője lehetne, ha feltétel nélkül igazodna az Európai Unióban domináns politikai irányvonalhoz. A realista külpolitika azonban lehetőséget ad a cselekvési szabadság erősítésére. Ebben a környezetben azok az államok lehetnek sikeresek és stabilak, amelyek ideológiai dogmák helyett nemzeti érdekeik mentén alakítják nemzetközi kapcsolataikat. Egy közepes méretű, nyitott ország számára nem az események alakítása, hanem a mozgástér tudatos bővítése a cél. Ezért az erőpolitika térnyerésének korszakában a realista partnerségek kínálnak valódi biztonsági és stratégiai előnyöket.

A magyar–amerikai szövetség ereje abban áll, hogy több dimenzióban is kézzelfogható tartalommal bír. A védelmi együttműködés gyorsan mélyül. A paksi atomerőmű és a magyar energiaimport szankciómentessége kiemelt jelentőséggel bír. A kapcsolatok fejlődését jól jelzi a [Northrop Grumman és a 4iG Space and Defence Technologies közötti megállapodás](#) is, amely a pilóta nélküli rendszerek elleni védelem és az űrtechnológia területén erősíti a transzatlanti ipari kapcsolatokat. Ezáltal hozzájárul a NATO innovációs képességeihez is. Ezzel párhuzamosan az [energiabiztonság terén](#) az Egyesült Államokkal folytatott együttműködés növeli Magyarország geopolitikai autonómiáját a diverzifikáció révén.

A gazdasági dimenzió szintén történelmi csúcson van: az Egyesült Államok ma Magyarország harmadik legnagyobb befektetője, közel [1400 amerikai vállalat működik az országban](#), és 2025-ben az amerikai beruházási bejelentések rekordot döntöttek. Mindez azt mutatja, hogy a személyes politikai bizalomra épülő Orbán–Trump együttműködés intézményes, többretegű előnyökké alakul, és tartós alapot ad a magyar–amerikai szövetségnek.

- **Milyen esélyek nyílnak meg hazánk számára?**

A magyar–amerikai különleges partnerség elmélyítése bővíti Magyarország biztonságpolitikai, energetikai és gazdasági szuverenitását, valamint növeli az ország regionális súlyát a változó geopolitikai környezetben.

- **Milyen kockázattal kell szembenéznünk?**

A szoros transzatlanti együttműködés az Európai Unió belüli politikai feszültségeket növelheti, miközben Magyarország külpolitikai mozgását folyamatos egyensúlyozásra kényszeríti.

- **Mennyire érinti Magyarországot közvetlenül?**

II. A BÉKEFOLYAMAT

Forrás: Atlantic Council

Donald Trump külpolitikai víziójának középpontjába – az elmúlt évtizedek washingtoni globalizmusának hátat fordítva – az Egyesült Államok nemzeti érdekei kerültek. A liberális világrend így – legerősebb támaszának elvesztésével – megbukott, helyébe a nemzetek racionális érdekeiből kiinduló, tranzakcióalapú diplomácia lépett. Trump elnökségének első évében az orosz–ukrán háború ügyében következetesen a békétárgyalások előmozdítását támogatta – összhangban a magyar kormányzat álláspontjával, amely a konfliktus kitörése óta ezt szorgalmazza. Az amerikai

megközelítés ugyanakkor tudatosan korlátozott: Washington közvetítői szerepet vállal, nem pedig hosszú távú végrehajtási garanciákat. A cél a proxyháború lezárása és az Egyesült Államok tehermentesítése. Tehát a rendezés kikényszerítése, nem annak intézményes fenntartása.

A konfliktus negyedik évének végéhez közeledve a béke ismét kézzelfogható közelségbe került. A megállapodás kereteit Washington és Moszkva már az augusztusi alaszkai csúcstalálkozón kidolgozhatta, és a feltételek azóta sem változtak érdemben: Ukrajna kénytelen lesz kiűriteni Donyeck és Luhanszk megyéket, legalizálni az orosz nyelv használatát, és biztosítani a moszkvai patriarchátushoz tartozó ukrán ortodox egyház zavartalan működését. Cserébe Oroszország kivonul a többi megszállt területről, és Kijev nyugati biztonsági garanciákat kap.

Ám ahogy körvonalazódik a diplomáciai rendezés lehetősége, úgy nő egy esetleges eskaláció kockázata. A brüsszeli politikai elit és a „hajlandók koalíciója” politikai túlélését végérvényesen összekötötte Volodimir Zelenszkij támogatásával és a háború folytatásával; számukra így az egyetlen járható út a konfliktus elhúzása maradt, akár Európa hadba léptetésének árán is. Az Európai Parlament legerősebb ereje az az Európai Néppárt, mely a pártcsaládba való belépés feltételül támasztotta Ukrajna feltétlen támogatását. Ennek teljes tudatában lépett be az EPP-be a Magyar Péter által vezetett Tisza Párt. Eltökélttségüket alátámasztja a háborús retorika és a [sorkatonai szolgálat helyreállítására](#) irányuló törekvések számos uniós országban. Kilátástalan belpolitikai helyzetük pedig világosan leszűrhető a jelenlegi fősodratú pártok szempontjából [katasztrofális közvélemény-kutatási eredményekből](#).

Ha a hirtelen eskaláció elkerülhető, a közeljövőben sor kerülhet a budapesti békecsúcsra. A megállapodás európai biztonsági garanciákat is tartalmazni fog Ukrajna számára, ezeknek azonban meg kell felelniük a nagyhatalmak feltételeinek. Oroszország számára vörös vonal bármely NATO-tagállam katonáinak békefenntartó szerepvállalása. Az Egyesült Államok pedig nem ír alá olyan megállapodást, amely – akár közvetve is – felvetheti annak lehetőségét, hogy Ukrajna területén hadba kelljen lépnie.

A friss nyilatkozatok és az intézményi logika alapján a felek elvárásainak metszéspontja valószínűsíthetően Ukrajna európai uniós tagsága, valamint a Lisszaboni Szerződés [42. cikkének \(7\) bekezdése](#) (közös védelem) lehet. Így Washingtonnak nem kell részt vennie az európai ügyében, Moszkva látványosan nem zárja ki Ukrajna uniós felvételét, mivel alappal várja tőle az európai projekt további gyengülését. A fenti okokból Magyarország ezt a megoldást elfogadhatatlannak tartja.

- **Milyen esélyek nyílnak meg hazánk számára?**

A budapesti békecsúcs elismeri hazánk kiállását a nemzetközi térben a konfliktus vége pedig a rendezéstől függően választ adhat az évek óta tartó válságra.

- **Milyen kockázattal kell szembenéznünk?**

Ukrajna felvétele az Unióba a teljes projekt végét jelentheti, és tagságunk pozitívumait is megszüntetné.

- **Mennyire érinti Magyarországot közvetlenül?**

III. WASHINGTON ÉS BRÜSSZEL – VILÁGNÉZETI SZAKÍTÁS

Forrás: NBC News

Donald Trump második elnöki ciklusának egyéves mérlege világossá tette: az Egyesült Államok külpolitikája nem csupán irányt, hanem világnézeti keretet váltott. Az új megközelítés sok tekintetben megegyezik a magyar diplomácia fő csapásirányával: a hangsúlyt a demokratikusan választott vezetők nemzeti érdeken alapuló együttműködésére helyezi, szemben a liberális technokrácia intézményalapú dogmatizmusával.

Az USA [2025-ös Nemzetbiztonsági Stratégiája](#) Európát nem elsősorban szövetségesként, hanem egy ideológiai küzdelem színtereként kezeli, ahol a

nemzeti konzervativizmus áll szemben a globalista-liberális-technokrata renddel. Amerika nem kívánja támogatni azokat az európai folyamatokat, amelyek korlátozzák a szólásszabadságot, fenntartják a tömeges migrációt, valamint torzítják a demokratikus versenyt.

Az amerikai stratégiai gondolkodásban az európai liberális elit immár belpolitikai kockázatként jelenik meg. Brüsszel az elmúlt években a globalista hálózatok egyik legfontosabb külső bázisává vált, ahol azok az intézményi és ideológiai minták maradtak fenn, amelyeket Washington saját mélyállamával szemben felszámolni igyekszik. Az uniós intézményrendszer működését egyre inkább az ideológiai önfenntartás mechanizmusa határozza meg, a politikai status quo konzerválását szolgálva. Ez a felismerés nem új: J.D. Vance már [müncheni beszédében](#) is hangsúlyozta, hogy a transzatlanti viszony fő akadályja nem külső fenyegetés, hanem az európai intézményekbe beágyazott belső torzulás.

A Nemzetbiztonsági Stratégia európai fejezete konkrét elvárásokat fogalmaz meg. Az első a tömeges migráció megállítása, amelyet Washington biztonsági és politikai destabilizációs tényezőként értelmez. Ezzel párhuzamosan az Egyesült Államok az orosz viszonyrendszer stabilizálását várja el Európától: nem megbékélést, hanem kiszámíthatóságot, amely nélkül az európai biztonság tartósan az eszkaláció logikájába szorul. A harmadik pillér az európai patrióta erők melletti politikai kiállás, amely nem közvetlen beavatkozást, hanem a tisztességes politikai versenyfeltételek megteremtését jelenti.

A világnézeti törésvonal ma legélesebben a digitális térben rajzolódik ki. Az amerikai olvasat szerint az európai szabályozás nem a demokráciát védi, hanem jogállami nyelvezet mögé rejtett hatalomgyakorlásként működik, amely kockázatmentessé teszi és kiüresíti a demokratikus versenyt. A politika ilyen módon történő torzítása hosszú távon nem stabilitást, hanem bizalmi és legitimációs válságot eredményez.

Az európai elit számára létezne kiút: a demokratikus vereség elfogadása. Az Unió megújulhatna, ha megnyílna a patrióta erők előtt az út a kormányzáshoz. A hatalomhoz való görcsös ragaszkodás azonban az ukrajnai konfliktusok fenntartásához vezet, amely Brüsszel számára nem mellékhatás, hanem menekülési útvonal — akár egy regionális háború árán is.

Budapest és Washington kiváló kapcsolata nem ideológiai elköteleződés, hanem pragmatikus előny: a tengerentúli irányváltás csökkenti az elszigetelődés kockázatát és erősíti a magyar alkupozíciót Brüsszellel szemben. Sőt, az orbáni politika mintaként szolgálhat az európai megújulás számára. A magyar jobboldal — a Patrióta pártcsalád vezető erejeként — az Egyesült Államok legfontosabb szövetségese abban a tervben, mely Európa átalakítását célozza.

- **Milyen esélyek nyílnak meg hazánk számára?**

Magyarország megerősítheti szerepét mint a szuverenista, patrióta politika egyik európai központja.

- **Milyen kockázattal kell szembenéznünk?**

A Brüsszelből érkező politikai és jogi nyomásgyakorlás fokozódása és az áprilisi választásokba történő beavatkozás elkerülhetetlen.

- **Mennyire érinti Magyarországot közvetlenül?**

IV. HATÁROK – TRUMP ÉS A VÉGREHAJTÁS KORA

Forrás: Fehér Ház/ Instagram

Donald Trump második elnöki ciklusa intézményi fordulópontot jelent az Egyesült Államok migrációs politikájában. Eközben Európában a „remigráció” – vagyis a migránsok tömeges kitoloncolása – továbbra is jogi aggályokkal tarkított politikai viták tárgya. Az USA-ban viszont – Magyarországhoz hasonlóan – végrehajtásra épülő, működő állami gyakorlat jött létre. Trump már beiktatása napján rendkívüli állapotot [hirdetett](#) a déli határon, az ellenőrizetlen bevándorlást inváziós fenyegetésként értelmezve. A döntés világos üzenetet hordozott: a szuverén állam elsőrendű kötelessége saját határainak és polgárainak védelme.

Az intézkedések nem korlátozódtak a határszakaszokra. A szövetségi kormány a Nemzeti Gárda bevetésével [reagált](#), nemcsak a déli határon, hanem több nagyvárosban is, ahol az illegális migráció közvetlen közbiztonsági kockázattá vált. A magyar megvalósításhoz sokban

hasonlító fizikai határzárakat megerősítették. Kiterjesztették a technikai megfigyelőrendszereket, és növelték a szakapparátus létszámát. Mindez rendszerszintű szakítást eredményezett az előző adminisztráció „nyitott határok” gyakorlatával.

A fordulat számszerűen is igazolható. Szövetségi és elemzői adatok szerint 2025 januárja óta több mint 600 ezer illegális határsértőt [toloncoltak ki](#) az Egyesült Államokból. A megerősített ellenőrzések hatására az illegális határátlépések száma drasztikusan [visszaesett](#) a korábbi évek csúcsaihoz képest. A deportálások túlnyomó többsége bevándorlási bírák döntésein alapult. Ez világosan cáfolja azt az európai narratívát, miszerint a szigorú migrációs politika szükségszerűen jogállamellenes lenne. Egyben igazolja a magyar álláspontot is, amely a tömeges bevándorlás megállításához és a megerősített határvédelemhez a válság 2015-ös kitörése óta ragaszkodik.

A kormányzat ugyanakkor folyamatos intézményi ellenállással szembesült. A bíróságok több alkalommal [próbálták akadályozni](#) az egyes intézkedéseket, különösen az 1798-as *Alien Enemies Act* alkalmazása kapcsán. Az ügy végül a Legfelsőbb Bíróság elé került. A taláros testület 5–4 arányú [döntésében](#) megerősítette: rendkívüli migrációs helyzetben a kormány alkotmányos mozgástérrel rendelkezik. A jogállam ebben az értelemben nem akadály, hanem keretté vált az állami fellépés számára.

Az amerikai gyakorlat európai összevetésben is tanulságos. Amit a Trump-kormányzat végrehajt, azt Magyarország egy évtizede következetesen képviseli: fizikai határvédelem, zero tolerancia és világos következmények. Az Egyesült Államok példája bizonyítja, hogy az illegális bevándorlás megállítható a jog keretei között, amennyiben a politikai akarat intézményi következetességgel párosul.

- Milyen esélyek nyílnak meg hazánk számára?

Az amerikai fordulat megerősíti a magyar álláspont nemzetközi legitimációját.

- Milyen kockázattal kell szembenéznünk?

A Fehér Ház jelenlegi határvédelmi politikája nem jár hazánkra nézve kockázattal.

- Mennyire érinti Magyarországot közvetlenül?

V. WOKE: AZ INTÉZMÉNYES IDENTITÁSPOLITIKA KUDARCA AZ USA-BAN

Forrás: AP

Mint azt Magyarország – több közép-európai szomszédja mellett – idejekorán felismerte, a „woke” ideológia gyökerei a kulturális marxizmusban és az újbalsoldali gondolkodásban keresendők. Az 1968-as mozgalmak nyomán ez az irányzat a társadalmi konfliktusokat a gazdasági kérdések helyett kulturális és identitásalapú törésvonalak mentén értelmezte újra. Ez a szemlélet fokozatosan intézményesült az állami döntéshozatalban, az oktatásban és az NGO-szférában. Idővel normatív elvárásrendszerrel vált. Így a „woke” nem pusztán értelmezési keretként, hanem

a liberális ideológia politikai és gazdasági eszközökkel is érvényesített imperatívuszaként, azaz kötelező parancsként jelent meg.

A „woke” doktrína térnyerése az Egyesült Államokban idővel nyílt kulturális konfliktussá vált, amelyben a konzervatív társadalmi csoportok aktívan szembefordultak az ideológiai nyomással. Ennek a kulturális konfliktusnak a politikai fordulópontja Donald Trump második beiktatásának napja: 2025. január 20.

A Trump-adminisztráció az államigazgatás szintjén indította el a „woke” korszak gyakorlati visszafordítását. Elnöki rendeletekkel felszámolták a szövetségi kormányzatban alkalmazott [DEI-programokat](#), vagyis azokat a „diversity, equity, inclusion” elven működő mechanizmusokat, amelyek a munkaerő-felvételben és az előmenetelben csoporthoz tartozás alapján érvényesítettek előnyöket. Egy másik rendelet ehhez kapcsolódva korlátozta a „disparate impact” megközelítést. Ez a felfogás eltérő csoporteredmények alapján akkor is jogsértést feltételez, ha nincs diszkriminatív szándék. [A hangsúly így ismét az egyéni teljesítményre és érdemre került.](#) Ez a szövetségi szabályozáson keresztül a [vállalati szférában is gyorsan megjelent.](#) Több nagyvállalat – például a Meta – megkurtította vagy átalakította korábbi „woke” célkitűzéseit. Ez azt jelzi, hogy az állami szintű korrekció rendszerszintű irányváltást indított el az amerikai intézményi, gazdasági és társadalmi környezetben.

Az amerikai elnök a külföldi ideológiaexport megszüntetését annak fő intézményi csatornája, a [USAID felszámolásával érte](#) el. Az átfogó felülvizsgálat és átszervezés során programokat függesztettek fel, és missziókat zártak be. A szervezet megmaradt funkcióit a Külügyminisztériumba integrálták. A nemzeti prioritásokkal össze nem egyeztethető tevékenységeket pedig kivezették. A forrásmegvonások különösen azokat a faji, LMBTQ és egyéb identitáspolitikai célú projekteket érintették, amelyek NGO-hálózatokon keresztül működtek, köztük a Soros Györgyhöz köthető nyílt társadalom hálózat által támogatott programokat.

A történelem ezzel természetesen nem ér véget, a kulturális marxizmust sem sikerült felszámolni, pusztán visszaszorítani. A „woke birodalom” súlypontja mára az [Európai Unió intézményeibe](#) helyeződött át. Szemmel látható, hogy az ideológiai máz alatt nem koherens értékrend áll. Ehelyett politikai gyengeség, korrupció és erkölcsi pótcselekvések rajzolódnak ki. A liberális narratíva meggyengülésével ugyanakkor legitimitási válság bontakozik ki az Unióban, amely az európai politikai felépítmény egészét próbára teszi.

- **Milyen esélyek nyílnak meg hazánk számára?** A „woke” amerikai háttérbe szorulása tágítja Magyarország külpolitikai és szuverenitási mozgásterét, valamint csökkenti az ideológiai alapú nemzetközi nyomásgyakorlás intenzitását.
- **Milyen kockázattal kell szembenéznünk?**
A fő kockázat az Európai Unión belüli politikai és intézményi ellenállás erősödése, mivel a „woke” narratíva fókusza egyre inkább Brüsszelbe helyeződik át.
- **Mennyire érinti Magyarországot közvetlenül?**

ÖSSZEGZÉS

Trump második ciklusának első éve egyértelművé tette, hogy **a nemzetközi politika súlypontja visszakерült a realista érdekérvényesítéshez és a tranzakcióalapú diplomáciához.** A változások **Magyarország számára összességében kedvező irányba mutatnak,** mert több ponton egybeesnek a magyar külpolitika fő csapásirányával. Ugyanakkor kockázatokkal is számolnunk kell: **a magyar mozgástér bővülése szükségszerűen ellenreakciókat válthat ki a brüsszeli fősodor részéről,** és fokozhatja a politikai-ideológiai nyomásgyakorlás intenzitását.

A legfontosabb fejlemény magyar szemmel **a Trump–Orbán korszak intézményesülése.** A november 7-i washingtoni találkozó nem pusztán protokolláris esemény volt, hanem világos politikai jelzés: **Magyarország kiemelt partnerként jelenik meg az amerikai vezetés szemében.** A személyes bizalom kézzelfogható tartalommal alakulhat a védelmi, energetikai, pénzügyi és kereskedelmi együttműködésben, ami **szuverenitási többletet és regionális súlynövekedést eredményezhet.**

A békefolyamat előmozdítása szintén magyar érdek, mert esélyt ad a proxyháború lezárására. A **rendezés körvonalazódásával azonban nő az eskaláció kockázata is,** különösen az európai „hajlandók koalíciója” részéről. **A legnagyobb stratégiai fenyegetés továbbra is Ukrajna erőltetett uniós integrációja:** ez Magyarország számára elfogadhatatlan, mert az európai projekt stabilitását és tagságunk eddigi előnyeit is felszámolhatja.

Washington és Brüsszel között a világnézeti törésvonal mélyül. Az amerikai stratégiai gondolkodás az európai liberális technokráciát egyre inkább ideológiai és belpolitikai kockázatként kezeli. **Ez erősíti Magyarország alkupozícióját, de együtt járhat a brüsszeli politikai és jogi nyomás fokozódásával,** sőt a belpolitikai beavatkozási kísérletek veszélyével is. A migráció terén Trump a végrehajtás korszakát hozta el: a szigorú, jogi keretek közötti fellépés **nemzetközi legitimációt ad a magyar határvédelmi modellnek.** A „woke” intézményes identitáspolitikai amerikai visszaszorulása pedig csökkenti a tengerentúli ideológiai nyomást, miközben annak európai súlypontja Brüsszelbe helyeződik át.

Magyarország számára most egyszerre nyílnak stratégiai lehetőségek és keletkeznek kezelendő kockázatok. A cél az, hogy a változó világrendben a nemzeti érdek mentén következetesen **bővítsük a mozgásterünket, és közben elkerüljük azokat a hibákat – például egy rossz választás formájában –, amelyek a kedvező pozíciót visszafordíthatják.**